

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1239) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Lønninger m. v. for Statens Tjenestemænd m. fl. i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1299).

Sagen sættes til Forhandling.

Jefsen Christensen: Ved Behandlingen af dette Lovforslag i Folketinget er der udtalt nogen Skepsis overfor det rigtige i, at de Statstjenestemænd, der kom til Sønderjylland ved Landets Overgang til Danmark, blev stillet anderledes end efter de i Lønningsloven foreskrevne Regler for Udstationering af Tjenestemænd. Jeg vil dog gerne sige, at jeg tror, der blev handlet rigtigt ved, at man stillede disse Tjenestemænd bedre i økonomisk Henseende i det Øjeblik, de gik til Sønderjylland, end Lønningsloven giver Ret til, fordi det jo gjaldt om at faa de bedst mulige Tjenestemænd til at tage derned, og fordi man under Overgangen fra Mark-til Kronemønt fik unormale Forhold dernede, der gjorde, at det blev dyrere at leve, rent bortset fra, at det ogsaa blev meget vanskeligt at faa de fornødne Boliger skaffet til Veje, og at de tidt blev skaffet til Veje under meget dyre Forhold. Jeg vil gerne imødegaa denne Skepsis eller vende den om til at sige Tak til Rigsdagens Medlemmer, fordi de stillede sig saaledes overfor Rigsdagens sønderjydske Udvalgs Forslag i saa Henseende.

Der er ogsaa fra Befolkningens Side undertiden set med en vis Skepsis paa det ret store Antal Tjenestemænd, der kom derned i Overgangstiden, saavel som paa Fordelingen af Dagpengene. Det var jo saaledes, at unge Telefondamer f. Eks. fik tillagt omtrent de samme Dagpenge som gifte Embedsmænd. Dette havde til Følge, at f. Eks. med Hensyn til at opnaa Boig var Telefondamerne stillede saaledes i økonomisk Henseende, at de godt kunde betale for en 2 Værelsers Lejlighed, og en Gang imellem førte det med sig, at de udkonkurrerede de gifte Tjenestemænd paa

det Omraade. Der er med en vis Beretigelse rejst Kritik af dette Forhold. Men jeg vil ogsaa gerne her sige, at denne Kritik dog i Virkeligheden er uberettiget, fordi det, at man har sendt saa mange Statstjenestemænd derned, og sendt dem ned under saa gode økonomiske Vilkaar, som det er sket, jo er et Udslag af alle Partiers Villie til at gøre Overgangen fra tysk til dansk Administration saa let som muligt og saa gennemført som muligt, ved at man baade gav Befolkningen et tilstrækkeligt Antal Tjenestemænd og stillede dem saa gunstigt, at de med Glæde kunde tage derned under de vanskelige Forhold. Der var imidlertid en Kategori af Tjenestemænd, som ikke blev taget med ind under Bestemmelserne i Loven af 28. Juni 1920, nemlig de Syd fra tilflyttede Tjenestemænd, der var fødte i Afstemningsomraadets 2den Zone, men som nu alligevel gik ind i danske Embedsmandsstillinger i de generhvervede sønderjydske Landsdele. Flere af disse maatte foretage Omflytning fra deres hidtilværende Bopæl til en ny Bopæl, efterlade Kone og Børn paa det Sted, de kom fra, og føre selvstændig Husholdning der, hvor de kom til, saa der var i Virkeligheden en Uretfærdighed i dette, at de ikke blev taget med fra første Færd under Lovens Bestemmelser. Det har ført med sig Dannelsen af en slesvigsk Tjenestemandforening, som er fremkommet med Krav overfor den danske Administration i saa Henseende, og til en vis Grad berettigede Krav. Dog vil jeg mene, at disse Krav ogsaa vilde være blevet opfyldt, selv om der ikke var blevet dannet en saadan Forening, der tog Sigte paa at faa gennemført de Krav, som er stillede, idet jeg er sikker paa, at der her som alle Vegne vilde være blevet vist fornøden Imødekommenhed fra alle Partiers Side paa Rigsdagen, ogsaa uden Dannelsen af en saadan Forening, i det Øjeblik man herhjemme blev gjort opmærksom paa det uheldige og uretfærdige i det Forhold, der her er nævnt.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bringe en Tak til alle Partier paa Rigsdagen for den Imødekommenhed, der helt igennem er vist Befolkningen og Administrationen nede i de sønderjydske Landsdele, særlig ved, hvad der vedrører Bevilling af de fornødne Midler til Gennemførelse af dansk Administration i de generhvervede Landsdele. Jeg synes, at de har Krav paa en saadan Tak fra sønderjydske Side, fordi der jo altid er nok, der er rede til at rejse Kritik under Gennemførelsen